

Velkoborské noviny

Velký Bor, Jetenovice, Slivonice

únor, březen 2020

Slovo pana starosty ...

Vážení spoluobčané,

vítám Vás u prvního letošního vydání Velkoborských novin. Zima nás letos zatím nepotrápila svými mrazy, není žádný sníh a také neprší. Snad se to ještě do jara vylepší, jinak nevím, jak to bude s vodou – ať už podzemní, nebo povrchovou. Doposud je srážkový deficit obrovský. Současné počasí prospívá k šíření chřipek, protože bacily nevymrznou. Pokud nebudou dostatečně mrazy, nezmrznou plzáci ani kůrovec a myši na polích se přemnoží, což může mít na naše zemědělství špatný dopad.

Na novoroční procházku se nás z Velkého Boru a Jetenovic sešlo celkem 122. Někdo si zvolil trasu kratší, někdo zase delší dle svých možností a fyzických předpokladů. Hlavním cílem pochodu bylo setkání spoluobčanů. Vždyť v dnešní uspěchané době se lidé velmi málo navštěvují.

V neděli 5. ledna proběhla Tříkrálová sbírka. Ve Velkém Boru se vybralo 13.367,-Kč a v Jetenovicích 4.490,-Kč. Děkuji koledníkům a jejich doprovodu za volný čas, který věnovali Tříkrálové sbírce, a také všem, kteří finančně přispěli na dobrou věc. Peníze byly započteny do celorepublikové sbírky a velká část se vrátila zpět do našeho regionu.

Kolem hlubinného úložiště jaderného odpadu je stále nejasno. Ministr průmyslu a obchodu stále trvá na zúžení počtu lokalit z devíti na čtyři do poloviny letošního roku. Za tímto účelem zřídil ředitel SÚRAO poradní panel expertů, ve kterém je šest zástupců státu a pouze jeden zástupce za všechny lokality. I zde je vidět, jak stát přehlíží obce a nedává jim žádnou šanci bránit se stavbě, kterou na svém území nechťejí. Zákon o zapojení obcí do procesu výběru a výstavby hlubinného úložiště radioaktivních odpadů je v nedohlednu. Obce

zareagovaly na nabídku ministra Havlíčka a ve spolupráci s právníky připravily fundované připomínky k návrhu zákona. Ministerstvo však připomínky obcí zcela odmítlo, tak jsme za naši lokalitu Březový potok zaslali protestní dopis na MPO.

V **pátek 6. března** zveme všechny ženy do Velkoborské hospody na přátelské posezení spojené s oslavou MDŽ. Akce se bude konat od 14 hodin. Komu nevyhovuje začátek akce, může přijít později, třeba v pozdních odpoledních hodinách. Každá žena obdrží malé pohoštění, zákusek a květinu. Neváhejte a přijďte si popovídat s přáteli. Ve Slivonicích a Jetenovicích se tato akce uskuteční v témže termínu v místních obecních domech dle dohody.

V **pátek 27. března** proběhne v knihovně ve Velkém Boru „Noc s Andersenem“, která je určena pro děti.

V **sobotu 18. dubna** se uskuteční již tradiční „Den proti úložišti“, tentokrát v Maňovicích. Přijďte podpořit snažení celé naší lokality v tomto dlouhotrvajícím boji proti této megalomanské stavbě, která stále ohrožuje naše okolí.

Připomínám, že do konce března je potřeba zaplatit poplatek ze psa a alespoň polovinu poplatku za odpady. Výběr poplatků: Jetenovice 19. 2. - 15:00 - 17:00, Slivonice 12. 2. 15:00 - 16:00. Chalupáři mají čas do konce června.

Dny se již znatelně prodlužují, tak Vám přeji klidné prožití zbytku zimního období, hlavně hodně zdraví, štěstí a pohody.

Tiskárna Blatná se omlouvá za tiskovou chybu jmen ve čtvrtém a sedmém týdnu velkoborského kalendáře.

U S N E S E N Í

**z 9. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Velký Bor,
konaného dne 29.1.2020 v 18.00 h v budově Obecního úřadu ve Velkém Boru**

1. Zastupitelstvo obce schvaluje:

- 1.1. Zapisovatele a ověřovatele zápisu
- 1.2. Program zasedání
- 1.3. Rozpočtové opatření č.9/2019
- 1.4. Dodatek č.1 smlouvy o dílo „Jetenovice – obytná zóna“ s firmou EUROVIA Silba a.s. Plzeň, Lobežská 1191/74 a pověřuje starostu jejím podpisem
- 1.5. „Smlouvu o zřízení věcného břemene – služebnosti“ ke stavbě Velký Bor, KT čp.10 – přeložka NN č. IZ-12-0000452/1/VB s ČEZ Distribuce a.s. Děčín a pověřuje starostu jejím podpisem
- 1.6. Vydání souhlasu se stavebním záměrem „Zemědělské stavby pro chov zvířat – k.ú. Velký Bor u Horažďovic, poz.p.č. 1468/1“
- 1.7. Zaslat písemné stanovisko tazateli ohledně kamionové dopravy po silnici II. třídy směr Plzeň
- 1.8. Podat žádost o dotaci z Programu stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje na „Opravu hasičské zbrojnice Velký Bor“
- 1.9. Podat žádost o dotaci pro prodejnu v Jetenovicích v rámci dotačního titulu Zachování prodejen v malých obcích Plzeňského kraje 2020

2. Zastupitelstvo obce rozhodlo:

- 2.1. Neposkytnout mimořádný příspěvek SDH Slivonice
- 2.2. Poskytnout příspěvek 5.000,- Kč o.s. Sylvestr Krnka Praha a pověřuje starostu podpisem sml.
- 2.3. O výběru nejvýhodnější nabídky na akci „Oprava hasičské zbrojnice Velký Bor“, kterou je firma STAZAP Pavel Korda Velké Hydčice 84 a pověřuje starostu podpisem smlouvy o dílo

3. Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- 3.1. Informace o dalších krocích a jednáních ohledně hlubinného úložiště radioaktivních odpadů
- 3.2. Informaci o jednání ohledně obnovení přechodu pro chodce ve Velkém Boru

oslavenci v únoru

75 let	Koutníková Miloslava	Jetenovice
60 let	Štěpánek Pavel	Velký Bor
65 let	Pinkasová Jana	Velký Bor
65 let	Kandrová Jaroslava	Slivonice

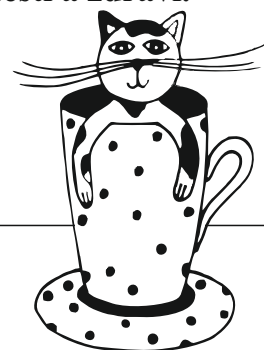
oslavenci v březnu

88 let	Hatová Pavla	Jetenovice
60 let	Součková Libuše	Velký Bor
60 let	Strolený Josef	Velký Bor

oslavenci v dubnu

75 let	Zrno Václav	Slivonice
87 let	Jiříček Václav	Velký Bor
90 let	Járová Amálie	Velký Bor

Oslavencům přejeme hodně štěstí a zdraví.

Reakce na článek

Kam s vánočním stromečkem???

Dovolím si reagovat na slova pana starosty zveřejněná v loňském říjnovém příspěvku *Kam s vánočním stromečkem???* Musím říct, že mě v tomto článku hlavně nazdvihla věta, že *tu chvilku při zpívání a rozsvícení stromečku snad všichni přežijeme...* Myslím si, že nikdo nechce někam chodit, aby tam **přežil**. Každý si spíš chce něco užít, něco poznat, něco zažít. Stromeček je na svém místě skoro měsíc a půl a zasloužil by si důstojnější místo. Stejně tak by si zasloužili malí zpěváci větší podporu v tom, že skoro tři měsíce pilně nacvičují, vyrábí krásně výrobky, dospěli s nimi tráví své volné chvíle a pak se všechno "odbyde" během pěti minut. Proč je to otázka pěti minut? Už delší dobu se snažíme, aby toto rozsvícení stromečku bylo delší a obohacené o sousedské setkání s přidanou hodnotou. Nápadů je hodně, přednášíme a navrhujeme je stále, zatím marně. A už jen z toho důvodu by stromeček měl stát na jiném místě, než je místo u prodejny. I ty kontejnery se zakryjí na „*tu chvilku*“ a celý prosinec a kousek ledna tam pak „*straší*“ dál a nehorázný nepořádek kolem nich taky. Na takové množství dotazů od „*ne místních*“ lidí, kteří se mě ptali, kde máme stromeček či proč je tak hrozně ukryt, že nejde z cesty vůbec vidět, jsem ještě neodpovídala. Vám se to nestalo? Nádherná inspirace je ve všech okolních obcích...

Tříkrálová sbírka

Při letošním dvacátém ročníku Tříkrálové sbírky se na Horažďovicku vybralo rekordních 328 631 Kč. Jen ve Velkém Boru to bylo 13 367 Kč, v Jetenovicích 4 490 Kč a ve Slivonicích 2 860 Kč. Stejně jako vloni půjde 65 % z vybrané částky do Oblastní charity Horažďovice, 15 % na projekty Diecézní charity České Budějovice, 10 % na humanitární pomoc u nás i v zahraničí a po 5 % na projekty Sekretariátu Charity České republiky a na pořádání Tříkrálové sbírky v celé České republice. Na Horažďovicku jde převážná část peněz na zkvalitnění pečovatelské služby, domácí zdravotní péče, do občanské poradny, na nákup nových kompenzačních pomůcek (i k zapůjčení). OCH Horažďovice se snaží nadále nabízet pestrou nabídku volnočasových aktivit pro seniory. Podpora poputuje také do dětského domova v Chanovicích.

Poděkování patří všem, kteří podpořili dobrou věc, malým koledníkům i jejich doprovodu, kteří sbírce věnovali svůj volný čas.

Všichni tři králové ve Velkém Boru

Skupinka tří králů ve Slivonicích

Noc s Andersenem

Už v pořadí osmá Noc s Andersem čeká velkoborské děti v obecní knihovně. Uskuteční se v pátek 27. března 2020 od 17 hod. Letošních výročí se připomíná hned několik, nechte se překvapit, které zvolí naše knihovna – přímo se nabízí 200. výročí narození Boženy Němcové, půlkulatinu H. Ch. Andersena či 20. výročí českého překladu a vydání Harryho Pottera. Děti si opět zasoutěží, pohrají si a poučí se, a hlavně přespí v místnosti plné knih. Přihlaste své ratolesti včas, nejpozději do 17. 3. každé úterý od 17 do 19 hod. v knihovně.

Radka Kočí

Mimořádné palindromické datum

Palindromy můžeme přečíst zleva doprava i zprava doleva stejně, beze změny jejich významu. Setkat se tak můžete s palindromickými slovy, větami, čísly, a dokonce i celými daty. Právě jedno takové jsme pozorovali v neděli 02.02.2020.

Lidský mozek je zvyklý zaměřovat se na určité vzorce, a tak mimořádný palindrom zaznamenalo i mnoho odborníků. Podle Azize Inana, profesora z University of Portland, má druhý únor ještě jednu zvláštnost, a to, že je palindromem mezinárodním. Nezáleží tedy na tom, zda píšete datum ve formátu den/měsíc/rok, jako je to zvykem u nás, či měsíc/den/rok, jako to dělají některé ostatní státy.

Pokud byste namítali, že dat čtených v obou směrech znáte více, máte pravdu. Jedná se však o palindromy

zkrácené, psané ne osmi, ale sedmi nebo pěti číslicemi, kde prostřední číslice slouží v podstatě jako osa souměrnosti. Z 8. října tak můžeme vytvořit palindrom, pokud datum napíšeme ve formátu 8.10.18, z 9. listopadu 2119 zase zapsáním ve formátu 9.11.2119. U sudého počtu číslic v zápisu je tak palindrom mnohem vzácnějším jevem.

Bez povšimnutí druhý únor nezůstal ani v řadách neoborné veřejnosti. Díky své unikátnosti se stal populárním například pro uzavírání sňatků.

Pokud se vám palindromická data líbí, nejspíše budete zklamaní, protože dle Inanových propočtů se další palindrom objeví v kalendáři až za 101 let 12.12.2121 a další bude následovat až za 908 let a necelé 3 měsíce, tedy 03.03.3030.

Jakub Chaloupka

Zamyšlení

P. Stanislava Bušty

„Nový rok běží,

v jesličkách leží: Lásku Boží lásku do nás vloží, když budeme chtít, lásku mít, v lásce láskou žít... lásku chce nám dát, bychom mohli milovat – láskou Boží... lásku to nebeské je zboží.“ To jsou slova jedné písně vánoční – anebo snad novoroční – anebo obojí dohromady. Spojeny v jedno jsou tu Vánoce s Novým, či spíše novým rokem. Co tím chtěl, jak se říká, básník asi říci: že nejenom na Vánoce, ale i na Nový rok, ba v celém novém roce by se lidé k sobě měli chovat, být takoví jako o Vánocích: mít se rádi, být na sebe hodní, dělat si navzájem radost. – No, a jaká je skutečnost ! - Ono vlastně kromě roku: nic nekončí a nic nezačíná – ono vše jen dále pokračuje – jeden rok předává druhému – starý rok novému – to, co má, co se v něm událo, k čemu se v čem dospělo – a buď to bude dál stejné - anebo lepší – anebo horší: problémy, které byly ve starém roce – zůstávají novému roku k řešení – stav, který byl, se bude nějak dál vyvíjet – něco zůstane stejné, něco snad půjde k lepšímu a něco možná k horšímu. Takovým přáním minimálním je to ono: Hlavně, aby nebylo hůř! Aby to bylo aspoň takové, jaké to je !

Jistě nás všechny potěšil náš pan premiér, když v novoročním projevu nám řekl, že se máme dobře tak, jak se tu u nás ještě lidé neměli – a že bude ještě lépe. Takže se máme na co těšit a jen si přát, aby to byla pravda. Tak nějak se v tom člověk už ani nevyzná: Jedni říkají: je dobře – a bude ještě líp. No, a druzí, že je špatně a bude ještě hůř! Takže jeden ani neví, čemu má věřit. To lepší by si jistě asi každý přál, toho horšího se spíše asi každý bojí. Tak uvidíme, jaký ten (dvoudvacítkový) rok 2020 bude, co nám přinese, čeho se od něj dočkáme.

Samozřejmě, že ale všichni asi dobře víme, že jen čekat nestačí! – Vždyť je to tak, jak se zpívá v jedné písni: „Jaký si to uděláš, takový to máš.“ Ano, tak nějak to říká onen hit: že jaké si to uděláme, takové to budeme mít.

Určitě mnohé nemůžeme ovlivnit: jaké to bude a co bude ve světě, v Evropě, v Česku..., ale to jaké to bude u nás doma – v rodině, v obci... tak to už jistě nějak ovlivnit mohu – na to už přece jenom mohu už mít nějaký ten vliv – to už přece jenom záleží i na mně – co tam udělám, co tam přinesu, jaký budu – jak se budu chovat – co budu dělat – jak se budou mít se mnou ti, co jsou kolem mne: doma ti nejbližší – v obci sousedé, ve škole spolužáci, v práci spolupracovníci. Jaké si to tam uděláme, takové to tam budeme mít – tak se nám tam bude žít.

Navštívila mne nějak kolem poloviny letošního ledna paní Marta Šmrhová, dosti let naše velkoborská spoluobčanka a velkoborské farnosti farnice. Čas od času se na faře zastaví pohovořito svých radostech

i starostech a také podat zprávu o rodině. Těm, kdo se na to ptají, bych si dovolil něco o tom napsat: Bydlí již několik let ve Střížovicích u Blatné v rodišti maminky jejího manžela Pavla. Jejich dva synové Pavel a Petr jdou ve stopách svého tatínka, studují v Plzni vysokou školu v oboru strojírenství, nejmladší Klárka je v první třídě ZŠ v Blatné, Martička je v maturitním ročníku na „mateřince“ v Prachaticích, už má za sebou hlavní událost maturitního roku, a to „maturitní ples“ a i z toho mi její maminka přivezla ukázat foto a maturitní noviny vydané k této významné události v životě. Maturitní ples, to je dnes dosti nákladná záležitost a je s tím mnoho starostí a jeho příprava vyžaduje značné úsilí. To samotná maturita je proti tomu, jak se říká, „brnkačka“. No tak jistě přejeme Martičce, aby jí maturita dobře dopadla – a potom aby se jí dobře dařilo k dobru vychovávat děti, které jsou, jak se říká, budoucností národa. Liduška následuje svoji maminku a je v prvním ročníku zdravotní školy v Písku.

Proč to tu píšu. Bez mučení se přiznám, že k tomu souhlas rodiny nemám, ale doufám, že nebudu za to nějak soudně popotahován. Ale žili tady s námi léta ve Velkém Boru, a tak, jak mohu říci, je dost těch, které zajímá, jak si dál vedou, jak se jim daří. Mohu jistě klidně říci, že si vedou dobře, hanbu Boru nedělají, ba naopak čest. Děti znám od malinka, křtil jsem je a i něco učil, a tak mám z nich radost, když o nich slyším chválu, jak si vedou a jací jsou. Jistě jsem měl radost, když ještě chodili do školy v Chanovicích a paní ředitelka mi o nich řekla: „Kdyby tak všechny děti byly jako děti Šmrhů, jsou ukázněné, slušné, šikovné, pracovité, nadané, i hudebně, školu dobře reprezentují na různých uměleckých soutěžích a znalostních olympiádách, a hlavně svým chováním.

A jak mne to vůbec napadlo, tady psát něco o rodině Šmrhů, co se odstěhovala z Velkého Boru, do Střížovic, kde si postavili pěkný rodinný dům. Jednak nám tady v kostele schází, naopak pěkně oživilo farnost Černívsko, kam Střížovice patří. Co do počtu lidí v kostele slabá farnost byla jimi posílena dvěma dobrými varhanicemi a zpěvačkami a zajištěny byly všechny ostatní potřebné kostelní služby. Stačí taková jedna pěkná dobrá a i početná rodinka a farnost hned ožije.

Ale ani toto není ten důvod, proč jsem se o střížovických Šmrhových rozepsal. Důvod byl ten, že mi zasloužilá maminka paní Marta Šmrhová, hodná dobrá zdravotní sestřička v horažďovické nemocnici, kromě jiného, také přinesla kopii, jak bych to tak nazval: novoročního poselství či přání pana doktora Petra Horejše svým spolupracovníkům v nemocnici v Horažďovicích.

Prý to tak dělá každý rok a mnozí se na ta jeho slova těší a je očekávají. Přece jenom je to člověk, kterého si lidé

váží a mají v úctě, takže jeho slova přece jenom mají nějakou tu váhu. Minulá jeho slova k novému roku neznám, ale v tom letošním píše pěkně i vtipně o závažných věcech. Stálo by to myslím celé za zveřejnění, ale zatím k tomu nemám jeho souhlas (k jeho získání jsem pověřil sestřičku Martičku). Tak možná příště, když bude zájem, byste si ho mohli přečíst celý. Dobrá, moudrá slova nestárnou, jsou stále aktuální a mají co říci.

Tak zatím z něho jen něco málo závěrem: oslovení: Milí spolupracovníci (a poněvadž jsou v tomto, jak by se to dalo nazvat, otevřeném dopisu myšlenky závažné a lidsky obecně platné, bylo by možné oslovení rozšířit na „Milí spoluobčané“ či prostě jednoduše „Milí lidé“), rok utekl jako voda a jsme zase starší. (Každý o tolik, o kolik se cítí.) Aby mohly vztahy fungovat, je třeba tolerance, úcta k tomu druhému a je jedno, jakou kdo zastává pozici... Moc si vážím těch z Vás, co se snažíte dělat svou práci poctivě a neslevovat z kvality práce (což jistě platí obecně pro všechny – a dál pokračují slova o úctě k lidem starým, nemocným, a mnohdy těm nejubožejším), vážím si Vás, pro které nejsou naši pacienti jen „dědkové a babky“. Stárnutí není jednoduché, i ti staří, mnohdy odkázání na péči a pomoc ve všem, taky odvedli v životě svou práci a udělali dříve pro ostatní spoustu důležitého. Akorát

teď už nemohou. (A další slova mohou být někomu divná, ale bohužel jsou mnohdy svým způsobem pravdivá)... Skoro bych chtěl říct – pojďme se k sobě chovat jako zvířata - ale zní to blbě. Ale kdo má nějaké zvíře, ví, že se k sobě chovají upřímně, nelžou, nemažou med kolem pusy, nevymýšlejí na sebe podrazy... Prostě jsou taková, jaká jsou, na nic si nehrají a mají své blízké upřímně ráda...

Přeji Vám, ať dokážete žít (ne přežívat), plnit si své sny, věnovat se svým blízkým a třeba jim říct, že je máte rádi. Nejen prací totiž živ je člověk a asi není cílem života vzpomínat v domově důchodců na pracovní úspěchy. Pevné zdraví, hodně štěstí, pohody a lásky všem.

P. S.: Děkuji ze srdce všem za dobrou spolupráci a těm, kterým možná lezu krkem, za to, že mě vytrpěli. Vše nejlepší do nového roku a světlé zítřky. Petr Horejš.

A já bych si k tomu, úplně na závěr, dovolil připojit přání či výzvu, jak jsem kdesi četl: Udělejme vše pro to, aby nejlepším, nejvěrnějším přítelem člověka nebyl pes! Ale člověk!

Stanislav Bušta

Vážení Farníci a Lidé dobré vůle,

chtěl jsem Vás takto srdečně pozdravit a poděkovat za veškerou pomoc ve vánočním čase a za všechna přání, pozvání a Vaši přízeň. Zároveň děkuji všem, kteří se zapojili do Tříkrálové sbírky a všem dárcům, kteří rozumí tomu, jak je důležité se rozdělit ve prospěch nejpotřebnějších a nemocných. Ve světě relativismu je krásné vidět, že ne všichni jsou jím pohlceni a nemocní a bezmocní mohou počítat se službou lásky, jakou vyžaduje po nás Pán Ježíš. Jsme neustále dlužníky Kristovy Lásky, chceme splácet velký dluh vděčnosti za nekonečné Boží Milosrdenství skrze dobré skutky. V jednom francouzském farním společenství (v blízkosti Ars) se skupina lidí, kterým ještě dobře fungují kyčle a klouby, zapojuje do služby v Lurdech. Pečují o postižené, kteří tam přijíždí a dělají jim doprovod, aby zakusili atmosféru duchovního místa, kde se Bůh dotýká jako v evangeliu našich nemocí a našich hříchů. Tím také nám ukazuje, skrze Pannu Marii Lurdkou, jak nás neopouští v našich postiženích na duši a na těle. V jednom z církví uznaném zázraku v Lurdech na 160. výročí zjevení Panny Marie v tom místě zaznívá Boží hlas v uších devětasedmdesátileté Bernadetty Moriauové, řádové sestry:

"Zbav se pomůcek k chůzi." Sestra napřímila nohu a nic ji nebolelo a začala chodit.

V roce 1858 v úplně zapadlém místě na jihu Francie stane se něco nečekaného holčičce z velmi chudých poměrů. Bernadettě Soubirousově se dostane milost pro celý svět nemocných a trpících. Jsme naplnění nadějí, že Bůh chystá každého dne překvapivé a nečekané oslovení skrze Otcovo Slovo pro každé lidské srdce nejen v Lurdech, ale všude, kde vzýváme Boha.

V našem kostele v Horažďovicích a v ostatních kostelích se uskuteční Svátost Pomazání Nemocných dne 9. února. Měli bychom se připravit svatou zpovědí.

V neděli 2. února se bude konat Svatoblažské požehnání, které je spojeno s ochranou od bolestí krčních a všeho jiného zla.

Přeji všem studentům hodně Světla Ducha Svatého ve zkouškách, dětem krásnou přípravu k 1. Svatému Přijímání, našim žádostem složeným na přímlovu Panny Marie Fatimské a všem ostatním Boží požehnání do práce i odpočinku. Za každé dobro kéž Bůh našim dobrodincům udělí hodně Lásky.

Váš Mariusz z Pošumaví a Perly Otavy.
Chvála Kristu!

SDH

Velký Bor

Vážení čtenáři, dovoluji mi na úvod ve stručnosti shrnout rok 2019 u SDH.

V minulém roce se sbor hasičů zúčastnil již tradičních soutěží. Nejprve se jelo na okrskovou soutěž, která byla pořádána v Chanovicích, kde soutěžila všechna tři družstva. Z této akce jsme si přivezli dvě postupová místa na vyřazovací hasičskou soutěž. Ženám se na vyřazovacím kole moc nedařilo a dále nepostoupily, ale družstvo mužů I postoupilo ze 3. místa do okresního kola, kde se umístili na 14. místě. Na Memoriál Ladislava Duchoně, který se konal 27. 7., vyrazilo jedno startovní družstvo.

Naše zásahová jednotka JPO byla povolána ke

2 zásahům. Za letošní rok už jsme asistovali u požáru 28. 1. 2020 v obci Velký Bor.

V loňském roce jsme se podíleli na pořádání Dětského maskarního bálu, kde byla rekordní účast dětí. Tímto bych Vás všechny chtěla pozvat na letošní Dětský maskarní bál, který se uskuteční 8. 2. 2020 od 14:00 hod. v kulturním domě.

29. 11. 2019 se konala výroční valná hromada, kde proběhla volba nového výboru. Nově zvoleným členům ještě jednou gratuluji a odstupujícím členům děkuji za důvěru.

Starostka Radmila Štípková

Sbor

Velkobor

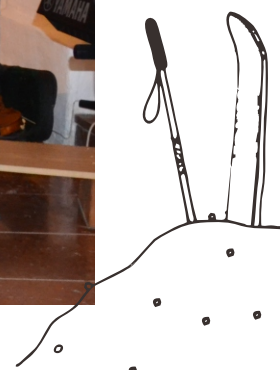
Milí čtenáři a příznivci hudby a zpěvu! Dovolte nám malé ohlédnutí za uplynulým rokem a Vánocemi 2019. V tomto roce oslavil náš sbor deset let pod vedením Radky Kočí a v říjnu jsme i díky vám zaplnili celý sál našeho kulturního domu, kde jsme si připomněli celou historii sboru a prošli se zpěvem a dobrou náladou celých těch uplynulých deset let. Na sklonku roku dvě naše členky přivedly na svět krásná miminka – holčičku a chlapečka a přejeme jim i celým rodinám mnoho štěstí a radosti. Vánoce a advent byl pro nás jako každý rok velkým pracovním vypětím, ale s potěšením a hřejivým pocitem mohu říci, že jsme všech devět koncertů odzpívali s chutí a posluchačů nám opět přibýlo. Nově jsme zavítali do Poříčí, po delší době do Budislavic a na našich obvyklých místech bylo také

plno. Nejvíce nás potěšil plný velkoborský kostel a vaše pochvalné reakce. Poděkování patří oběma našim pánům farářům a hlavně Radce a Janě za jejich stoprocentní účast – díky. No a co pro vás chystáme tento rok? Po velikonočních svátcích a májových oslavách jsme pozváni do klášterního kostela v Milevsku na koncert pro Pannu Marii a **23. května** zavítá k nám do Boru první česká sólová violistka Jitka Hosprová. Spolu s ní vám zazpíváme i my něco z našeho duchovního repertoáru. V červnu nás čeká Noc kostelů, tentokrát vás pozveme do Chanovic do kostela Povýšení Svatého Kříže. Děkujeme zastupitelům obce za podporu i finanční dotaci a vám za vaši přízeň.

Marie Hlůžková

Děti na koncertě Velkoboru

Vážení spoluobčané, rád bych vám přiblížil uplynulé akce, které jsme uspořádali, a akce, které nás čekají.

V neděli 29. 12. 2019 jsme vyrazili do Sušice na zimní stadion, kde jako každý rok máme zamluvený led. Z Jetenovic nás vyrazilo zhruba 40 hasičů i s dětmi a přespolních kamarádů a přátel bylo asi 20. Po bruslení jsme se zastavili ve Velkém Boru, kde pro nás byl připraven společný oběd.

V sobotu 25. 1. 2020 jsme uspořádali v kulturním domě v Horažďovicích hasičský ples. Cen v tombole bylo 968. Na ples přišlo přes 300 lidí a celým večerem nás provázela hudební kapela Melodion. Velké DÍKY patří všem sponzorům, kteří přispěli do bohaté tomboly jak

finančně, tak věcně, protože bez nich by ples neměl takový velký úspěch. Domů jsme odjeli společně kolem půl 4 ráno. Na závěr bych chtěl poděkovat všem, co se postarali o přípravu a výdej tomboly.

Akce, které nás čekají:

V **sobotu 8. 2. 2020** nás opět navštíví p. Houdek z horažďovické autoškoly, aby nám přiblížil nová pravidla silničního provozu, značky, atd...

V **sobotu 15. 2. 2020** jetenovickou obcí projde tradičně průvod masek a poté posedíme v hospodě při muzice.

Petr Makovec, starosta SDH

Stolní tenis

Velký Bor

V sobotu 18.1. se ve Velkém Boru uskutečnil již 11. ročník turnaje ve stolním tenisu.

Pořadí dvouhra 1. Kůta Bohumil, 2. Šimanovský Robert
3. Slováčková Jana

čtyřhra 1. Šimanovský R. - Šimanovský M., 2. Kůta B. - Polena L.,
3. Soukup Z. - Němeček K

Předchozí ročníky v ping-pongu

1. ročník; sobota 29. prosince 2009:

Dvouhra mužů (21): 1. Prokopius Václav (Svéradice), 2. Šimanovský Ivan (Velký Bor), 3. Šipla David (HD Lhota).

Dvouhra žen (8): 1. Turková Kristýna (Velký Bor), 2. Ježková Vendula (Velký Bor), 3. Turková Bára (Velký Bor).

Čtyřhra mužů (8 dvojic): 1. Šimanovský Ivan – Čada Ota (V. Bor – HD), 2. Prokopius Václav – Novotný Míra (Svéradice – Pole), 3. Šipla David – Šipla Míra (HD Lhota).

Čtyřhra žen (4 dvojice): 1. Turková Jana –

Trubačová Vendula (V. Bor – Třebomyslice),

2. Ježková Vendula – Turková Kristýna (V. Bor),

3. Turková Bára – Rupertová Markéta (V. Bor).

2. ročník; sobota 29. ledna 2011 (termín přesunut z prosince 2010):

Dvouhra mužů (20): 1. Šimanovský Robert (V. Bor), 2. Kapr Tomáš (Tchořovice), 3. Šimanovský Ivan (V. Bor).

Dvouhra žen (5): 1. Turková Jana (V. Bor), 2. Brůžková Pavla (V. Bor), 3. Turková Kristýna (V. Bor).

Čtyřhra mužů (8 dvojic): 1. Šimanovský Ivan – Šimanovský Robert (V. Bor), 2. Kolář Michal – Hříman Radek (V. Bor), 3. Toman Vít – Toman Luboš (Pole).

Čtyřhra žen (3 dvojice): 1. Turková Jana – Turková Kristýna (V. Bor), 2. Turková Bára – Sieberová Monika (V. Bor), 3. Brůžková Pavla – Pícková Jana (V. Bor).

3. ročník; sobota 21. ledna 2012:

Dvouhra mužů (30): 1. Trubač František (Třebomyslice), 2. Polena Luboš (Třeb.), 3. Trubač Lukáš (Třeb.).

Dvouhra žen (9): 1. Turková Jana (V. Bor), 2. Kolářová Aneta (V. Bor), 3. Brůžková Pavla (V. Bor). **Čtyřhra mužů** (13 dvojic): 1. Šimanovský Ivan – Šimanovský Robert (V. Bor), 2. Trubač František – Polena Luboš (Třeb.).

Čtyřhra žen (4 dvojice): Turková Jana – Turková Kristýna (V. Bor), 2. Kolářová Aneta – Ježková Vendula (V. Bor), 3. Brůžková Pavla – Pícková Jana (V. Bor).

4. ročník; sobota 19. ledna 2013:

Dvouhra mužů (34): 1. Šimanovský Robert (V. Bor), 2. Hříman Radek (V. Bor), 3. Toman Pavel (Pole).

Dvouhra žen (4): 1. Vaňková Zuzana (Třeb.), 2. Trubačová Květa (Třeb.), 3. Polenová Mirka (Třeb.). **Čtyřhra mužů (17 dvojic):** 1. Prokopius Václav – Vonášek Jan (V. Bor – Pole), Šimanovský Robert – „Harry“ (V. Bor – HD), 3. Šimanovský Ivan – Laur David (V. Bor).

Čtyřhra žen (2 dvojice): 1. Polenová Mirka – Vaňková Zuzana (Třeb.), 2. Trubačová Květa – Šimanovská Vendula (Třeb. – V. Bor).

5. ročník; sobota 16. ledna 2014:

Dvouhra mužů (19): 1. Krsek Míra (HD), 2. Trubač František (Třeb.), 3. Šimanovský Robert (V. Bor).

Dvouhra žen (9): 1. Polenová Mirka (Třeb.), 2. Trubačová Květa (Třeb.), 3. Turková Bára (V. Bor).

Čtyřhra mužů (9 dvojic): 1. Krsek Míra – Krsek Ivan (HD), 2. Šimanovský Ivan – Šimanovský Robert (V. Bor), 3. Polena Jan st. – Hodek Karel (Třeb.).

Čtyřhra žen (4 dvojice): 1. Polenová Mirka – Trubačová Květa (Třeb.), 2. Ježková Vendula – Turková Kristýna (V. Bor), 3. Zoubková Kateřina – Turková Bára (V. Bor).

6. ročník; sobota 14. ledna 2015:

Dvouhra mužů (29 + 1 žena): 1. Slováčková Jitka (Plzeň/Třeb.), 2. Bouzek Stanislav (Nalž. Hory), 3. Hiřman Radek (V. Bor).

Dvouhra žen (13): 1. Trubačová Květa (Třeb.), 2. Nová Jana (HD Lhota), 3. Turková Kristýna (V. Bor). **Čtyřhra mužů (12 dvojic):** 1. Krsek Ivan – Šimanovský Robert (HD – V. Bor), 2. Polena Luboš – Trubač Lukáš (Třeb.), 3. Krsek Míra – Šimanovský Ivan (HD – V. Bor).

Čtyřhra žen (4 dvojice): 1. Trubačová Květa – Turková Jana (Třeb. – V. Bor), 2. Nová Jana – Zoubková Kateřina (HD Lhota – V. Bor), 3. Ježková Vendula – Brůhová Monika (V. Bor – Třeb.).

7. ročník; sobota 16. ledna 2016:

Dvouhra mužů (32): 1. Navrátil Josef (Blatná), 2. Kolář Michal (V. Bor), 3. Prček Milan (Blatná).

Dvouhra žen (6 + 2 žáci): 1. Polenová Mirka (Třeb.), 2. Trubačová Květa (Třeb.), 3. Šimanovský Marek (V. Bor).

Čtyřhra mužů (17 dvojic): 1. Navrátil Josef – Prček Milan (Blatná), 2. Valach Bohouš – Toman Pavel (Pole), 3. Trubač František – Trubač Lukáš (Třeb.).

Čtyřhra žen (2 dvojice): 1. Trubačová Květa – Polenová Mirka (Třeb.), 2. Brůhová Monika – Zoubková Kateřina (Třeb. – V. Bor).

8. ročník; sobota 21. ledna 2017:

Dvouhra mužů (20): 1. Křivanec Josef (Mečíchov), 2. Prček Milan (Blatná), 3. Polena Luboš (Třeb.).

Dvouhra žen (2 + 2 žáci): 1. Polenová Mirka (Třeb.), 2. Trubačová Jana (Třeb.), 3. Polena Ondra (Třeb.).

Čtyřhra mužů (10 dvojic): 1. Navrátil Josef – Prček Míra (Blatná), 2. Polena Luboš – Trubač Lukáš (Třeb.), 3. Křivanec Josef – Hráb Petr.

Čtyřhra žen se nehrála pro malou účast.

9. ročník; sobota 3. února 2018:

Dvouhra mužů: 1. Kůta Bohumil (Záboří), 2. Vonášek Jan (Pole), 3. Němeček Karel (Záboří).

Čtyřhra mužů (13 dvojic): 1. Kába Bohumil – Polena Luboš (Třeb.), 2. Němeček Karel – Soukup Zdeněk (Záboří), 3. Šimanovský Robert – Šimanovský Marek (V. Bor).

Neuskutečnil se turnaj žen – pro malou účast.

10. ročník; sobota 12. ledna 2019:

Dvouhra mužů: 1. Šimanovský Robert (V. Bor), 2. „Máza“ (Příbram), 3. Kůta Bohumil (Čečelovice).

Čtyřhra mužů: 1. Šimanovský Robert – Šimanovský Marek (V. Bor), 2. Kůta Bohumil – Prček Milan (Čečelovice – Blatná), 3. Polena Luboš – Mandák Lukáš (Třeb. – HD).

Turnaj žen se opět neuskutečnil pro malou účast.

Závěrem opět všem přeji pevné zdraví a osobní spokojenost.

Probouzení jara

Očista

Jaro je časem probuzení z dlouhého zimního spánku. Je energie zrození. Když v zimě dostatečně odpočíváme, cítíme na jaře velký příval energie. Tuto energii můžeme nasměrovat tam, kde je touha. Až se půjdete projít probouzející se jarní krajinou, vnímejte to, co vás zajímá.

Na začátku března se už téměř všichni těší na jaro. Očima vytahujeme z půdy malé zelené lístečky a chceme se dosytit barvami, které nám v zimním období chyběly.

Ještě než první bylinky vyrostou, uklid'te své okolí. Vydejte se na do přírody na procházku a vezměte si s sebou pytel na odpadky. Když roztaje sníh, objeví se kolem cest vždycky tolik nových plastových a jiných odpadků...

Sbírejte zelené jarní poklady

Plevel (např. bršlice, pampeliška, kopřiva, ptácnice, kuklík, květ fialek a podbělu...) nejsou jen neužitečné rostliny, které bychom měli hubit. Na jaře jsou tyto bylinky vítaným životabudičem. Obsahují řadu prospěšných látek pro náš organismus.

Jarní životabudič

Pampeliška je velmi známá a oblíbená jarní bylinka. První lístečky můžete sbírat do salátů nebo pomazánek. Kořeny sušíme na odvar (sbírá se na jaře či na podzim). Podporuje činnost slinivky, ledvin, jater a močového systému. Zlepšuje pleť. Je to všestranná účinná bylinka. Kopřiva obsahuje řadu minerálních látek a vitamínů. Například vitamín A. Užívání kopřivy nám pomáhá při vyplavování škodlivin z těla, posiluje ledviny a močový systém, působí močopudně, zlepšuje stav pokožky (při ekzémech, vypadávání vlasů, lupech...), působí na překyselený organismus a celkově očisťuje naše tělo. Kopřivu si můžete nasušit. Suší se v tenkých vrstvách, aby se nezapařila. Dobře usušenou kopřivu poznáte tak, že má tmavě zelenou barvu a příjemně voní. Během

Ať vám jarní bylinkové tvoření udělá radost a dobrou službu i vašemu tělu.

Posilující bylinková směs

chladného únorového času si můžete dopřát nálev z bylinek, které posilují především ledviny a močový systém. A to je v tomto období potřeba. Také posiluje trávicí systém při nedostatečném trávení, pomáhá také při otocích, revmatismu a dně.

Posilující bylinkovou směs připravíte z těchto bylin: Vřes, přeslička, mateřídouška, bříza a květ měsíčku.

Bylinky smícháte ve stejném poměru. Usušenou směs přelijte horkou vodou, nechte vyluhovat 10 minut pod pokličkou a přeced'te.

Užívejte formou nálevu několikrát denně.

Další možností, jak se na jaře očistit, je držet tzv. **Suchej únor**. V České republice se za hranou rizikového pití pohybuje přes 1 000 000 lidí, velká část obyvatel má tedy závažné zdravotní nebo sociální problémy s alkoholem. Na celém světě je před námi v pití alkoholu pouze Litva a Moldavsko.

Pití alkoholu má dopad zejména na psychiku (myšlení, učení, pozornost...), ale i na další orgány – zejména trávicí a oběhový systém. Řízení pod vlivem alkoholu vede nezřídka k dopravním nehodám – podle údajů BESIPu vloni pod vlivem alkoholu došlo ke 4627 nehodám.

hladina alkoholu	pocity	chování
0,4‰	pocit uvolnění	riziko úrazu
0,6‰	změny nálady	zhoršeny úsudek, zhoršená schopnost rozhodování
0,8‰	pocity tepla, euforie	oslabení zábran, zhoršení sebeovládání, zhoršení postřehu, roste riziko úrazu
1,2‰	vzrušení, emotivnost	Povídavost, roste riziko ukvapeného jednání
1,5‰	zpomalenost, otupělost	setřelá řeč, někdy sklon k násilí
2,0‰	výrazná opilost	obtížná řeč, dvojí vidění, poruchy paměti
3,0‰	možnost bezvědomí	nereaguje na zevní podněty
4,0‰	hluboké bezvědomí	riziko zástavy dechového centra - smrtelné ohrožení

Suchej únor je příležitost otestovat si, zda zvládnete měsíc bez alkoholu – benefity jsou pročištění mysli, nižší číslo na váze, lepší spánek, víc energie a jako bonus i plnější peněženka!

Více na stránkách www.suchejunor.cz, kde se můžete otestovat online, jak jste na tom s alkoholem.

Moje první Camino aneb pouť do Santiga de Compostela

Díl druhý: Jsme ve Španělsku, míříme do Santiaga de Compostela.

(čtení na pokračování)

„Dávám za pravdu všem, kteří Camino prožili, že je to pouť magická, která se stane zážitkem na celý život.“

.....a čekal nás přechod z Portugalska do Španělska. Zde nám již počasí přálo. Do té doby nás doprovázely kromě sněhu a mrazu snad všechny druhy počasí – Camino zkoušelo naši vytrvalost a odhodlanost. Cesta vedla opět krásnou přírodou, stoupaly jsme již jako zkušené poutnice kamenitým terénem a po jeho zdolání jsme byly odměněny krásnými výhledy do rozmanité

krajiny. Příjemný byl průchod historickými městy, jež měla svoje malebné uličky a zákoutí, která poskytovala příjemné posezení v horkých letních dnech. Termín naší pouti, který nám byl poněkud rozmlouván, nám přinesl další poznání. 15. srpen – kdy mám narozeniny (nic není náhoda) - je dnem, kdy katolická církev slaví slavnost Nanebevzetí Panny Marie. A tak všechny kostely a prostory kolem nich byly slavnostně vyzdobené

velkým množstvím čerstvých květin, rovněž města se pyšnila pestrobarevnou výzdobou. Navštívit kostel v horkém dnu, sedět v něm a přemítat o tom, co člověk prožívá a zažívá, přijmout razítko do Credenciálu – to byly chvíle, které zůstávají v mysli. V městech rovněž probíhaly různé hudební festivaly a slavnosti, což s sebou přinášelo velký zájem lidí a omezené možnosti pro zajištění noclehu. Na poutní cestě může poutník složit hlavu v tzv. albergu – což je noclehárna pro poutníky dnes už standardně vybavená pro přespání. Negativem pro někoho mohou být palandy a větší množství lidí v jedné místnosti. Přespat se ale dá i v hostelech, což jsou menší hotely, které zajišťují často i snídani. Samozřejmě jsme si s Petrou také chtěly pořádně odpočinout a vyspat se samy bez dělby o společné prostředí, a tak jsme navštívily několik hotelů. Naším záměrem bylo vyzkoušet „přespání pod širákem“. To jsme ale vzdaly, protože panovala velká vlhkost vzduchu a vidina toho, že na zádech poneseš navlhle spacáky a oblečení, se nám nezamlouvala. A tak jsme si tento záměr vynahradily nočním putováním, kdy jsme postel opustily ve dvě hodiny v noci a nechaly se vést po cestě za krásného svitu úplňkového měsíce. „*Jakmile nastane noc, pošle ti Bůh anděla, aby ti rozsvítil několik hvězd*“ (Phil Bosmans, belgický kněz a spisovatel).

Ve Španělsku poutníky po cestě doprovází patníky, na kterých jsou nejen šipky s určením směru trasy, ale rovněž informace o počtu kilometrů, které zbývají ujit do samotného Santiaga de Compostela. A ty nám také udávaly skutečnost, že se blížíme k cíli. V horkém dnu jsme s Péťou dorazily ke značce Santiago de Compostela. Abych se přiznala, příchod do tohoto města jsem si představovala jinak. Cesta vedla po rozpáleném chodníku, dlouze se šlo do kopce, kolem auta, ruch, nic, co by mělo něco společného s naší poutní cestou. Až najednou se začaly objevovat šipky vedoucí ke katedrále. Po posledním přechodu přes rušnou silnici začaly být ulice užší, byla slyšet hudba, energie se začala měnit a my dvě poutnice jsme stály na velkém santiagském náměstí Plaza del Obradoiro. Před dominantou města, kam směřují kroky nejen všech poutníků, ale také všech návštěvníků, před nádhernou katedrálou. Obdivuhodná románská katedrála byla postavena ve 12. století. Barokní přestavba pocházející z 18. století původní vzhled katedrály zakrývá, přesto je

Pokračování na další straně

to však stále jeden z nejdokonalejších výtvorů románského sakrálního stavitelství. Pod hlavním oltářem se údajně nachází hrob apoštola Jakuba. Relikvie jsou uchovávány v kryptě na místě, kde byly objeveny. Nad hlavním oltářem se nachází socha Sv. Jakuba oblečená do stříbra a drahokamů. Před katedrálou jsme s Petrou mnoho dlouhých minut nehnutě seděly a zažívaly pocit velkého štěstí při pomyslení, kolik jsme ušly kilometrů, kolik krásných míst jsme navštívily a poznaly. Sedíme před katedrálou a vychutnáváme si přítomnost. Na rozlehlém náměstí se odehrává jedinečný sled událostí. Poutníci přicházejí za doprovodu zpěvu, hudebních nástrojů, někteří tancují a všichni prožívají radost z dosažení cíle.

Na určeném místě jsme si s Pétou vyzvedly Compostelu – poutnický diplom a v ten okamžik končila naše role poutníka. Ubytovaly jsme se v Seminário Menor, které nabízí jedinečnou atmosféru a výhledy na celé město. Odložily jsme krosny a přijaly jsme roli turistů. Po prohlídce města jsme autobusem dojely na tzv. Konec světa do obce Fisterra (galicijsky Fisterra, španělsky Finisterre), která se nachází na západě Španělska. V minulosti bylo toto místo považováno za konec světa. Nyní je obecně známo jako nejzápadnější místo pevninského Španělska. Zde se k nám počasí nezachovalo vlídně, byla velká mlha, že opravdu nebylo vidět na krok. Tím se nám nevydařilo prohlížet si nedozírné plochy oceánu a krásu přilehlých útesů. Snad někdy příště.

Ze Santiaga nás autobus odvezl zpět do výchozího bodu našeho putování, do portugalského Porta, které bylo nutné taky prozkoumat. Toto město je zajímavé svým historickým centrem specifickým tím, že se zde

nachází velké množství památek různých stavebních slohů. Cesta nás zavedla k dvoupatrovému mostu Ludvíka I., po jehož přejití turistu přivítá část, která prozradí mnoho o hojně nabízeném portském vínu.

A potom už přišel odjezd na letiště a cesta domů. Cesta metrem, čekání na letišti, čekání na odbavení a další přestupy a kontroly, to vše bylo z mého pohledu namáhavější než náročné výstupy v kamenitém terénu Španělska. Domů jsem se moc těšila. I když se Camino opravdu postaralo, doma je doma. Ale to, co jsem během putování zažila, se nedá z hlavy jen tak vymazat. Nejde jen o zážitky (kterých také bylo dost) či ohromující záležitosti z cest po cizí zemi, ale o to, že jsem si najednou uvědomila, že k životu potřebuji málo. Samozřejmě, že realita v běžném životě je jiná, ale musím se přiznat k tomu, že mě Camino v mém životě hodně ovlivnilo. Především vidím svět z jiného úhlu pohledu a už vím, že přibývá lidí s otevřeným srdcem, jejichž počet se snad zvýší natolik, aby převýšil počet skeptiků a lidí, kteří neumějí naplno prožívat krásy života. Cesta mě naučila více naslouchat svému tělu, své intuici, a tak cítím, že tato poutní cesta nebyla moje poslední. Snad se mi bude dařit udržet si to, co jsem na své cestě našla. Ten klid, mír i vnitřní rovnováhu, když je člověk na nelehké cestě sám sebou za všech okolností, které ho provázejí. Zjistila jsem, že knížky a další informace sice poskytnou různá poznání, ale přímý prožitek, ať už v příjemné formě, tak ve formě nepohody, která někdy hraničí s utrpením nejen fyzickým, ale i psychickým, je tím nejlepším učitelem.

Pokračování příště.....

M. Sládková
(s využitím internetových zdrojů)

Osvobození Osvětimi

Na 27. leden připadá Mezinárodní den památky obětí holocaustu, letos jsme slavili 75 let od osvobození největšího nacistického vyhlazovacího tábora Osvětim. Osvětim nechvalně proslula komplexem spalovacích pecí, který byl dokončen r. 1943 a v nichž se za den dalo spálit i 4 400 těl. V Osvětimi zemřelo za celou dobu fungování přes 1 300 000 vězňů.

Nacisté od léta 1944 věděli, že se k Osvětimi blíží armáda, proto po sobě zametali stopy. Vězně, které nestihli zavraždit, vypravili na pochody do táborů dál na západ. Ze 60 000 pochodujících přes 15 000 zahynulo, proto se tyto pochody nazývají „pochody smrti“. Ti vězni, kteří nebyli schopni jít (těch bylo přes 7 000), v Osvětimi zůstali a podali osvoboditelským vojákům smutné svědectví.

Mnoho těch, kteří přežili Osvětim, o hrůzách, které prožili, napsali knihy. Můžeme si tak přečíst svědectví od Krystyny Zywulské (Přežila jsem Osvětim), od Rudolfa Vrby (Utekl jsem z Osvětimi), od Oty B.

Krause (Země bez Boha) či od jeho manželky Dity Krausové (Odložený život). Příběh Dity Krausové zaujal Antonia G. Iturbeho, který po společných schůzkách na základě jejího vyprávění napsal světový bestseller Osvětimská knihovnice. Je až s podivem, že jsou lidé, kteří popírají, co se v Osvětimi dělo. Ani po 75 letech se na tyto hrůzy nesmí zapomínat!

Jana Brůžková

Společenské akce

8.2. - 14:00 - Dětský maškarní bál - KD Velký Bor

8.2. - 18:30 - Nová pravidla silničního provozu - p.Houdek - Jetenovice

15.2. - 13:30 - Maškarní masopust - náves Jetenovice

15.2. - 09:30 - Maškarní masopust - náves Velký Bor

16.2. - 15:00 - Václav Žákovec s Annou Volínovou - KD Velký Bor

6.3. - 14:00 - MDŽ - Velkoborská hospoda

22.3. - 17:00 - Horalka z Mrákova - KD Velký Bor

27.3. - 15:00 - Noc s Andersenem - Knihovna Velký Bor

